El diàleg en el professorat escolar i universitari

written by Elisabeth Torras-Gómez | 24 de February de 2026

En educació solem buscar grans solucions en reformes estructurals o innovacions metodològiques. No obstant això, una de les ferramentes amb major suport científic i major impacte pràctic és, alhora, una de les més senzilles en aparença: el diàleg.

Com a mestra i ara professora universitària, he comprovat que, quan el diàleg és un eix i no un complement, canvien els resultats i canvia el clima. S'aprén més i millor, però també es conviu millor. **El diàleg no substituïx el rigor acadèmic**; l'aprofundix. **Tampoc debilita l'autoritat docent**; la legitima des de la coherència i l'evidència. Apostar per interaccions de qualitat és, hui, una de les decisions més sòlides per a millorar l'educació en tots els seus nivells.

La investigació educativa ha mostrat de manera consistent que **aprenem millor quan pensem amb altres persones**. El diàleg obliga a explicitar idees, a fonamentar-les, a contrastar-les amb perspectives distintes. Eixe procés activa **habilitats cognitives d'alt nivell** (anàlisi, síntesi, argumentació) que difícilment es desenrotllen amb una recepció passiva de continguts. Quan l'alumnat participa en interaccions acadèmiques estructurades, millora la seua comprensió, consolida coneixements i obté millors resultats avaluables. No és només una qüestió de

motivació: és una qüestió de millora cognitiva.

A l'escola, això es traduïx en aules on llegir un text implica interpretar-ho col·lectivament; resoldre un problema significa justificar procediments; abordar un tema social suposa escoltar diferents veus i argumentar amb evidència. **En la universitat**, el diàleg transforma la classe en un espai de construcció intel·lectual compartida. Les teories es comprenen millor quan es posen en relació amb preguntes reals i se sotmeten a discussió fonamentada. L'estudiantat desenrotlla així autonomia crítica i major capacitat per a transferir aprenentatges a contextos nous.

L'enfocament dialògic té a més un impacte clar en la **inclusió**. Quan s'establixen normes de participació basades en la validesa dels arguments i no en l'estatus, s'amplien les oportunitats d'intervenció. Les **expectatives altes** per a tot l'alumnat, combinades amb suport i escolta, contribuïxen a reduir desigualtats i a frenar la seua reproducció.

El seu efecte arriba també al professorat i a les famílies. En centres on el diàleg forma part de la cultura institucional, el claustre compartix pràctiques, analitza evidències i construïx criteris comuns. Això enfortix el **desenrotllament professional** i reduïx l'aïllament docent. Quant a les famílies, quan participen en **espais reals d'intercanvi**, no sols informatius, s'alineen expectatives i es reforça l'acompanyament educatiu. La millora deixa de ser individual i es convertix en col·lectiva.

Imatge: Freepik